

Rättsfallssamlingen

Mål T-540/22

Republiken Frankrike
mot
Gemensamma resolutionsnämnden

Tribunalens dom (tredje avdelningen i utökad sammansättning) av den 10 juli 2024

”Ekonomisk och monetär politik – Bankunionen – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag (SRM) – Förordning (EU) nr 806/2014 – Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder – SRB:s beslut att inte meddela undantag – Överklagande till SRB:s överklagandepanel – Avslag på överklagandet – Villkoret att det inte ska finnas hinder för snabb överföring av medel ur kapitalbasen – SRB:s utrymme för skönsmässig bedömning – Rättssäkerhet – Motiveringskyldighet”

1. *Ekonomisk och monetär politik – Ekonomisk politik – Tillsyn över unionens finanssektor – Tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag – Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder – Begäran om undantag från minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder gällande andra enheter än resolutionsenheterna (internt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder) – Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) utrymme för skönsmässig bedömning – Prövning av andra funktionella substitut för internt minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder – Villkoret att det inte finns några rådande eller förväntade väsentliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder – SRB:s krav på tilläggsgaranti för att detta villkor ska kunna anses vara uppfyllt – Tillåtlighet med förbehåll (Europaparlamentets och rådets förordning nr 806/2014, artikel 12g.3 och 12h.1 c)*

(se punkterna 42, 43 och 50)

2. *Ekonomisk och monetär politik – Ekonomisk politik – Gemensam resolutionsmekanism för kreditinstitut och vissa värdepappersföretag – Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) – SRB:s överklagandepanel – Prövningens omfattning – Prövning av de grunder som anges i överklagandet till SRB (Europaparlamentets och rådets förordning nr 806/2014, artikel 85 punkterna 3 och 4)*

(se punkt 73)

3. *Ekonomisk och monetär politik – Ekonomisk politik – Tillsyn över unionens finanssektor – Tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag – Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder – Begäran om undantag från minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder – Villkoret att det inte finns några rådande eller förväntade väsentliga*

hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder – Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) utrymme för skönsmässig bedömning vid prövningen av normativa kriterier – Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen – Föreligger inte (Europaparlamentets och rådets förordning nr 806/2014, artikel 12h.1 c)

(se punkterna 120 och 121)

Resumé

Republiken Frankrike har väckt talan om ogiltigförklaring av ett beslut som fattats av Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) överklagandepanel (nedan kallad överklagandepanelen).¹ Tribunalen ogillar talan och prövar för första gången ett beslut av överklagandepanelen angående SRB:s prövning för att avgöra huruvida en bankkoncern uppfyller de nödvändiga villkoren för att kunna undantas från det minimikrav för kapitalbas som föreskrivs i artikel 12h i förordning nr 806/2014.²

Den 6 november 2020 ingav en bankkoncern, för ett av sina dotterbolag, till SRB en begäran om undantag från minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, tillämpat på individuell basis enligt artikel 12g i förordning nr 806/2014. Efter det att SRB:s beslut att avslå nämnda begäran³ hade överklagats av Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (Tillsyns- och resolutionsmyndigheten, Frankrike) (nedan kallad klaganden till överklagandepanelen), avslög överklagandepanelen överklagandet genom det angripna beslutet.

Tribunalens bedömning

Vad för det första gäller räckvidden av artikel 12h.1 i förordning nr 806/2014 (nedan kallad den aktuella bestämmelsen) konstaterar tribunalen, enligt en bokstavstolkning, att det i artikel 12h.1 c i denna förordning inte föreskrivs någon möjlighet att kräva en särskild garanti för att villkoret att det inte finns några rådande eller förväntade väsentliga, praktiska eller rättsliga hinder för att resolutionsenheten snabbt ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetala skulder är uppfyllt. Ej heller nämns däri att SRB inte får kräva en särskild garanti i detta avseende.

Det framgår vidare av en kontextuell tolkning att kravet på säkerställda garantier mellan moderföretaget och dess dotterbolag endast föreskrivs i artikel 12g i förordning nr 806/2014 som ett medel för att uppfylla det interna minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, och att kravet på en garanti inte förekommer i artikel 12h.1 i samma förordning i samband med ett undantag, till skillnad från vad lagstiftaren har föreskrivit i direktiv 2014/59.⁴ Möjligheten att

¹ Beslut nr 3/2021, meddelat av Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) överklagandepanel den 8 juni 2022, att avslå överklagandet av beslut SRB/EES/2021/44 av den 4 november 2021 om fastställande av minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (nedan kallat det angripna beslutet).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/877 av den 20 maj 2019 (EUT L 150, 2019, s. 226).

³ Gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2021/44 av den 4 november 2021.

⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 av den 20 maj 2019 (EUT L 150, 2019, s. 296).

erhålla ett undantag enligt den aktuella bestämmelsen kan inte på något sätt villkoras av ett krav på en säkerställd garanti, jämförbart med vad som föreskrivs i artikel 12g.3 i samma förordning. Ett motsatt synsätt skulle innebära att den aktuella bestämmelsen förlorade all ändamålsenlig verkan, vilket därmed skulle utgöra ett uppenbart åsidosättande av denna bestämmelse.

Tribunalen anser däremot att det av en kontextuell tolkning av den aktuella bestämmelsen inte går att dra slutsatsen att den omständigheten att en garanti inte nämns i bestämmelsen om prövning av en begäran om undantag från det interna minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder⁵ i kraft av själva rättsförhållandet (*ipso jure*) hindrar SRB från att uppställa ett sådant krav inom ramen för nämnda prövning. Även om SRB är skyldig att avslå en begäran om undantag när ett av de kumulativa villkoren i den aktuella bestämmelsen inte är uppfyllt, har SRB tvärtom ett visst utrymme för skönsässig bedömning för att fastställa under vilka omständigheter det tredje av dessa villkor, avseende att det inte föreligger något hinder för en snabb överföring av eget kapital, är uppfyllt. Det är således inte uteslutet att SRB, mot bakgrund av detta utrymme för skönsässig bedömning, har rätt att kräva en annan garanti än den som föreskrivs i artikel 12g.3 i förordning nr 806/2014 för att förhindra att det föreligger ett hinder för en snabb överföring av eget kapital.

Slutligen framhåller tribunalen, i samband med en teleologisk tolkning av den aktuella bestämmelsen, att det gemensamma huvudsyftet med förordning nr 806/2014 och direktiv 2014/59, som lagstiftaren eftersträvar genom att ålägga minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder för samtliga institut i en bankkoncern, är att säkerställa en effektiv resolution med minimala negativa effekter på realekonomin, det finansiella systemet och de offentliga finanserna. När SRB prövar en begäran om undantag från det interna minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, ankommer det således på SRB att bedöma huruvida det finns andra verktyg som kan fungera som funktionella substitut för det interna minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Inom ramen för SRB:s utrymme för skönsässig bedömning finns det inget som hindrar nämnden från att anse att en garanti, beroende på omständigheterna i varje undantagsbegäran, är nödvändig för att villkoret att det inte ska föreligga något hinder för snabb överföring av medel ur kapitalbasen ska anses vara uppfyllt. Det är däremot inte tillåtet för SRB att kräva en garanti med liknande egenskaper som de som föreskrivs i artikel 12g.3 i förordning nr 806/2014.

Det ska i detta hänseende understrykas att det inte framgår av det angripna beslutet att SRB krävde att den berörda bankkoncernen skulle ställa en garanti som motsvarade eller hade liknande egenskaper som den i artikel 12g.3 i förordning nr 806/2014, och än mindre att överklagandepanelen skulle ha godtagit ett sådant synsätt från SRB:s sida.

Vad för det andra gäller överklagandepanelens prövning av de enda grunder som den har att pröva, erinrar tribunalen inledningsvis om att enligt förordning nr 806/2014⁶ får varje fysisk eller juridisk person överklaga ett beslut från SRB till överklagandepanelen; överklagandet ska innehålla skälen för detsamma och det ankommer på överklagandepanelen att pröva överklagandet. Härav följer att överklagandepanelen prövar de grunder som åberopats vid panelen. Det ska preciseras att de argument som klaganden anförde vid överklagandepanelen till stöd för den första grunden inte avsåg SRB:s bedömning i sak av 2014 och 2015 års garantier, vilka den berörda bankkoncernen åberopade till stöd för sitt påstående att villkoret att det inte förelåg något hinder för snabb överföring av medel ur kapitalbasen var uppfyllt. De aktuella argumenten avsåg

⁵ Nämligen artikel 12h.1 i förordning nr 806/2014.

⁶ Se artikel 85 punkterna 3 och 4 i förordningen.

nämligen SRB:s påstått felaktiga rättstillämpning genom att nämnden överskred sin befogenhet genom att mekaniskt och automatiskt tillämpa ett villkor som inte anges i artikel 12h.1 i förordning nr 806/2014.

Tribunalen anser följaktligen att det ankom på överklagandepanelen att kontrollera att SRB:s bedömning inte bestod i en abstrakt prövning av 2014 och 2015 års garantier, utan i en trovärdig konkret bedömning av den berörda bankkoncernens situation och av de garantier som lagts fram till stöd för dess begäran om undantag, och att SRB:s utrymme för skönsmässig bedömning således hade iakttagits. Tribunalen underkänner följaktligen invändningen att de grunder och argument som klaganden anförde vid överklagandepanelen, avseende att SRB gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning genom att tillämpa den aktuella bestämmelsen på ett felaktigt sätt och överskridit gränserna för sin behörighet, nödvändigtvis borde ha föranlett överklagandepanelen att pröva huruvida SRB, mot bakgrund av samtliga relevanta omständigheter i det aktuella fallet, hade fog för att kräva en särskild garanti.

Vad avslutningsvis gäller åsidosättandet av rättssäkerhetsprincipen påpekar tribunalen att det inte kan krävas att de olika konkreta fall där villkoret i denna bestämmelse är uppfyllt anges i artikel 12h.1 c i förordning nr 806/2014, eftersom alla dessa situationer inte kan fastställas i förväg av lagstiftaren. Det är nämligen inte möjligt att räkna upp exempel på hinder för en snabb överföring av eget kapital och det kan inte krävas av lagstiftaren att de åtgärder som säkerställer att villkoret att sådana hinder inte föreligger ska anges på ett positivt sätt. Vidare utgör rättssäkerhetsprincipen inte hinder för att de berörda myndigheterna tillerkänns ett utrymme för skönsmässig bedömning vid tillämpningen av de kriterier som har fastställts i lagstiftningen. I förevarande fall innebär den omständigheten att SRB har ett utrymme för skönsmässig bedömning vad gäller huruvida det föreligger ett hinder för en snabb överföring av eget kapital, eller på vilket sätt detta villkor ska vara uppfyllt, inte att rättssäkerhetsprincipen har åsidosatts.